

§. 39. *Иисусъ отпуща блудницата, обличава онѣзи които са хвалѣхъ за происхожданието си отъ Авраама.*

Сутренъта рано, като поучаваше въ Храмътъ, книжницитъ и Фарисеитъ доведохъ една блудница, и пытахъ, трѣба ли да я убиѣтъ съ камънѣ споредъ законътъ. И понеже никой не дързнъ да стане първый да я удари, но единъ по единъ си тръгнахъ и я оставихъ тамъ, Иисусъ я отпуща, като ѝ заповѣда да не сгрѣшава вече. Послѣ като поучаваше, проповѣда себе си свѣтлина на свѣтътъ, самъ за себе си като свидѣтелствува туй, и като имаше Отца, съсвидѣтелствуващъ. И като каза че което е чулъ отъ Отца, туй говори, като заплаши съ душевна смъртъ онѣзи които не вѣрватъ въ него, привлече мнозина въ вѣрата. А къмъ онѣзи които са хвалѣхъ, че отца иматъ Авраама и Бога, рече, че отъ работытъ си са показватъ повече діаволскы чада. И тъй защото ги изобличи толкози горчиво, и имъ рече при туй, че той и отъ Авраама е былъ понапрѣдъ, впуснахъ са да го замѣрятъ съ камънѣ. Но Иисусъ са скры, и излѣзе отъ храмътъ. (Іоан. ѳ. 1.).

§. 40. *Иисусъ дава очи на слѣпыйтъ отъ рождение изобразява качества на добрыйтъ пастыръ.*

Слѣдъ туй исцѣри слѣпыйтъ отъ рождение, като намаза очитъ му съ калъ, що го нацрави като плю на земята, и му повелѣ да иде да са омые въ кѣпалнята Силоамъ. Прогледванъето на тогози смая съсѣдытъ и другытъ които го знаѣхъ отъ първо слѣпъ и просякъ, и като го попитахъ, кой го е направилъ да